

Cena úsměvu

Vitám vás všechny z vašich dovolených a prázdnin. Věřím, že byly osvěžující a plné pohody a radosti. Za všechno dík Bohu.

I já jsem se vrátil od moře z našeho salesiánského domu blízko Rimini na Jadranském pobřeží. Byly to dny rozzářené sluncem. Jen čtyři dny bylo moře neklidné. Červené vlajky zakazovaly vstup do rozbouřených vln. Všichni to respektovali.

V domě bylo přítomno 80 chlapců a děvčat z Piemontu nedaleko Turína. Všichni byli plní života. Jejich asistenti a animátoři měli s tímto dovádějícím mládím velkou trpělivost, nikdy je nevzrušovaly jejich hlučící jazyky a řev.

Klidnou vlnu tvořila 18-tičlenná skupina salesiánů sedmdesátníků. Ti si zde posilovali zdraví a k těm jsem patřil i já. Na tváři mladých i starších vládly úsměvy.



Úsměv to je div.
Nestojí nic a dává mnoho.
Obohacuje toho, kdo jej přijímá,
neochuzuje toho, kdo jej dává.
Trvá třeba jen krátce,
ale vzpomínka na něj je takřka věčná.
Nikdo není tak chudý, že by jej nemohl vytvořit.
Přináší štěstí doma
v tvrdém jednání je výtečným pomocníkem.
V přátelství je citelným znamením.
Úsměv dopřává odpočinku v únavě
a v zoufalství obnovuje odvahu.
Při každé vině je lékem.
Je velmi dobře, že jej nelze koupit.
Potkáš-li člověka, čekajícího na úsměv
a sám ti jej odepře,
daruj mu úsměv svůj.
Protože nikdo nepotřebuje úsměvu více
nežli ten,
kdo jej neumí druhému dávat.
Tvář křesťana má vyzařovat vždy úsměv
i když vyžaduje kázeň.



S láskou je život krásný

Ať kdokoli, koho přijmete, od vás odchází lepší a šťastnější.
Buďte živým výrazem Boží dobroty: svou tvář, něžností v očích, láskou ve svém úsměvu, přízní ve vašem pozdravu...

Matka Tereza

Nástin nového věku

Málem bych měl také strach, když jsem četl v novinách před 11. srpnem (zatmění slunce), co se všechno může stát. Fantasie mnoha lidí si vybásnila i mimořádné katastrofální události. Některé sekty i konec světa. Nepokoj v jejich duši rostl do úzkosti. Potkával jsem též řadu lidí, kteří zůstávali klidní. S jistotou říkali: Všechny dějiny a události našeho světa jsou řízeny moudrým Bohem, ne tragickými událostmi.

Předkládám slova jiná, mluví též o konci světa, ale bez nadsázek a strašidel. Budete-li mít trpělivost, jen čtete dál. Jejich slova byla pronesena během II. Vatikánského sněmu (1962-1965), tedy více než před dvaceti roky. Byla uveřejněna v Konstituci o Církvi v dnešním světě.

Neznáme čas, kdy země a lidstvo dospějí k svému konci, ani nevíme, jak se má proměnit vesmír. Podoba tohoto viditelného světa zohyzděného hříchem sice pomíjí, ale dostává se nám poučení, že Bůh připravuje nový příbytek a novou zemi, ve které přebývá spravedlnost a jejíž blaženost naplní a překoná každou touhu po uspokojení, která klíčí v lidském srdci. Tehdy bude smrt přemožena a Boží synové budou v Kristu vzkříšeni a to, co bylo zaseto ve slabosti a porušitelnosti, obleče neporušitelnost, zůstane však láska a její dílo, a veškeré tvorstvo, které Bůh stvořil pro člověka, bude osvobozeno z otroctví marnosti.

Dostává se nám příhodného napomenutí, že člověku nic neprospěje, kdyby získal celý svět, ale sebe sama ztratil. Očekávání nové země ovšem nesmí oslabovat, ale spíše povzbuzovat úsilí o zvelebení této země, kde roste ono tělo nové lidské rodiny, které již může poskytnout jakýsi nástin nového věku. A tak i když je třeba pečlivě rozlišovat pozemský pokrok od rustu Kristova království, přesto má tento pokrok pro Boží království veliký význam, pokud může přispět k lepšímu uspořádání lidské společnosti.

Neboť hodnoty lidské důstojnosti, bratrského společenství a svobody, a vůbec všechny ty dobré plody přírody i našeho přičinění, které jsme v Duchu Páně a podle jeho příkazu na zemi rozmnožovali, potom opět nalezneme, avšak očištěné od každé špíny, osvícené a proměněné, až Kristus odevzdá Otci věčné a všeobecné království, "království pravdy a života, království svatosti a milosti, království spravedlnosti, lásky a pokoje." Už zde na zemi je to království tajemně přítomno, s příchodem Páně však bude dovršeno.

Vzdělání

Nenávist a násilí rostou a noviny jsou plné skandálů, zločinů, sprostoty, zlomyslnosti, lži. A to si říkáme, že jsme lidé vzdělání, kulturní a humánní. Říkáme si křesťané a současně se pilně snažíme o to, abychom vymítali z křesťanství nepohodlný a nezajímavý kříž.

Sloužit, rozdat se, obětovat se, to není pro nás. Dokážeme se nadchnout pro křesťanství s klimatisací, s křesly potaženými hedvábím, měkkými postelemi, bohatě prostřenými stoly a s mnohamluvnými projevy, které se na povrchu lesknou, ve skutečnosti však je to jen krásný nátěr pro náš vysoce kultivovaný egoismus.

V chudinských čtvrtích na okraji Paříže jsem se setkal nedávno s jedním vlámským knězem. Říkal: "Dějiny znají čas hrdinů i slabochů, bojovníků i osvícenců. Dnes však prožíváme vysokou konjunkturu chtivosti: mamonářství, sexualitu, násilnictví a konzumní způsob života".

Phil Bosmans

VITAMINY PRO DUŠI

Člověk vidí správně jen srdcem

(Antoine de Saint-Exupéry)

"Vitaminy pro duši jsou životně důležité." Tuto větu vyslovil internista a psychoterapeut dr. Gerd Iversen z Bad Segebergu. Podle něho mají duševní vitaminy pro zdraví člověka podobný význam jako všeobecně známé živiny v zelenině nebo čerstvém ovoci. Jejich nedostatek způsobuje choroby.

Kde najdeme duševní vitaminy? Podle dr. Iversena například v *radosti*: z vydařené práce, tance, hry a sportu, v radosti ze života... Tady podněcují duševní vitaminy člověka k vlastní činnosti a dodávají mu naději. Radost udržuje mládí.

Člověk naplněný radostí hledí s důvěrou do budoucnosti, cítí se "ve své kůži", zůstává zdravý. Tak praví staré přísloví a životní moudrost: "Kde je radost, mírnost, klid, tam nemusí lékař jít".

Duševní vitaminy jsou bohatě obsaženy v "oleji lásky". Tento výrok je zvláště hodný zamyšlení, neboť láska je základní hodnotou lidského soužití a porozumění.

Přítom je láska spíše záležitostí srdce než věcí rozumu. Antoine de Saint-Exupéry, francouzský letec a spisovatel (1900-1944), říká: "Jen srdcem vidí člověk správně, to podstatné je očima neviditelné."

Kdo miluje, předává duševní vitaminy dále. Kdo se snaží přijímat člověka ve svém okolí s láskou, ať už doma, v sousedství, na pracovišti nebo ve službě nemocným, postiženým nebo starším lidem, přispívá k jeho zdraví. Kde však je tento zárodek lásky v soužití lidí zničen, chybí smysl života. Soběstačnost a zištnost se šíří. Nepřinášejí zdraví, ale přispívají k nemocnosti lidí.

Naším úkolem je být vůči bližnímu stále laskavě otevřený a připravený k hovoru. Musí na nás a na způsobu, jak žijeme, vidět: ten to se mnou myslí dobře, ten ode mne jen něco nechce, ale také mi dává.

Evangelia nás vyzývají: Milujte se navzájem! To neznamená: Využijte druhého! Každý musí přinést svůj díl ke zdaru lásky. Kdo to dělá, podporuje *zdraví* a působí na druhé, dodává jim odvahu žít také tak.

Udělejme si čas pro druhého! "Čas je láska". Čas je dar a protože je dar, neměli bychom ho křečkovat, ale rozdávat ho," píše Adalbert Ludwig Balling v jedné ze svých knih.

Reinhard Abeln+ Anton Kner



Jde o historický fakt. Možno se o něm dočíst v životopise kněze Vincence Jandely, který byl generálním představeným dominikánů za papeže Pia IX. Zemřel r. 1872. Byl to velmi učený a svatý člověk.

Jednou, když kázal v Lyonu o účinnosti úcty k Panně Marii, sv. růženci a o moci kříže proti ďáblu, přiblížil se k němu elegantně oblečený pán.

- Otče, jste skutečně přesvědčený o tom, o čem jste kázal?

- Přirozeně. Věřím v moc růžence a v moc kříže. Učí mě o tom Církev.

- Jelikož já tomu nevěřím, mohl byste mně dokázat to, co jste říkal? A hned dodal: - Navrhuji vám, abyste se dnes večer zúčastnil zasedání spiritistů v domě mého přítele. Bude tam přítomný i ďábel... Přijďte se svým růžencem. Uvidíme, zda skutečnost potvrdí to, o čem hovoříte.

Kněz pochopil, že jde o loži svobodných zednářů. Odpověděl:

- Dnes nepřijdu. Dovolte mi, abych o tom přemýšlel. Za pět dní vám odpovím.

Kněz si označil adresu vzpomínaného pána. Druhý den šel k otci biskupovi De Bonaldovi, aby se s ním poradil:

- Mám přijmout výzvu, nebo ne? Po delším uvažování mu biskup odpověděl:

- Jděte, synu můj. Bůh bude s vámi. A požehnal ho.

Otec Jandel se tři dny modlil a postil. Potom v určený den, oblečený jen v civilu, s růžencem a křížkem pod kabátem, odebral se na zasedání. Vzpomínaný pán ho uvedl do místnosti. Jandel se posadil do poslední řady. Na určité tajemné znaky ďábel přišel v lidské podobě.

- To je on - pověděl neznámý pán knězi. Otec Jandel vytáhl růženec a kříž, vyzdvihl je nad přítomné a udělal s nimi znamení kříže.

V sále nastal jakoby konec světa. Světla zhasla, židle se převracely a všichni s hrůzou utíkali. Ani nevěděli, jak se otec Jandel a vzpomínaný pán dostali ven. Ještě téhož večera onen neznámý pán (otec Jandel nikdy nevyzradil jeho jméno) se vyzpovídal a stal se věřícím.

Ďábel existuje, působí ve světě velmi mocně a prohnane. Ale i jednoduché prostředky ho uvádějí do zmatku. Bojí se Panny Marie a nenávidí ji. Nenávidí i svatý růženec. Papež Hadrián VI. říkával:

"Per Rosarium diabolus flagellatur! Růženec je bičem na ďábla!

V květnu tohoto roku jsem viděl Řím jako velké staveniště. Blíží se jubilejní rok spásy. Počítá se s miliony poutníků. Někteří lidé vidí v jubileu událost jen finanční, výdělečnou, jiní zase jen kulturní. Jsem jist, mnozí se obohatí. Ale opravdový poutník vidí duchovně. Vidí Ježíše Krista našeho Spasitele, ústřední postavu Svatého roku.

V Římě zazáří obnovená krása. Proč ne? Jako hlavní město křesťanství chce přitahovat poutníky ze všech koutů světa. Ze světa křesťanského, židovského, mohamedánského i nevěreckého... i ze světa s přírodním náboženstvím... i turisty. Mají zde objevit něco z krásy nebeské. Tu už z části zachytili umělci všech dob. Je tak působivá, že neustále přitahuje miliony poutníků všech barev.

Až budete držet ve svých rukou tento plátek Hlas misie, k otevření Svatého roku bude scházet asi 106 dní. Stojíme takřka na prahu jubilea naší spásy.

Těž skupina Čechů žijících ve Švýcarsku - přihlášených je 50 - to je plný počet pro naši skupinu, poputují do Svatého města. Jen krátce uvádím návrh naší poutě:

Cesta vlakem - 4 lůžka v jednom oddělení. Zürich - 22.3. odjezd v 22.07 hod. - 23.3. příjezd 9.24hod do Říma-Termini.

Z Říma 29.3. - 21.20hod - Zürich příjezd 30.3. v 8.53 hod.

Program: Řím-sv.Petr, Lateránská basilika, sv.Kliment, sv.Pavel za hradbami, audience u sv.Otce, Subiaco a Nettuno s autobusem.

Finanční otázka: 580,- sFr, (1/2 Abo 530,-sFr)

Ubytování jsme v poutním domě kardinála Berana na Velehradě. Pense poloviční.

Přesný program obdrží jen přihlášení.

Měsíc říjen nás zve k modlitbě růžence.

Zahajujeme vždy půl hodiny před bohoslužbou.



A Z B
8004 Zürich

Postlejšour:
Tschechische kath. Mission
Brauerstr. 99, 8004 Zürich

Pravdělně **české bohoslužby**

Zürich každou neděli v 19 hod. v kryptě kostela Božského Srdce, Aemlikerstr. 49

Winterthur každou sobotu v 18 hod. u kostela Sv. Ulricha Seuzacherstr. 1

Rüti-Länn každou první neděli v měsíci v 9.15 hod. v kapli vedle katolického kostela

Bern každou 2. neděli v měsíci v 9 hod. v kryptě u kostela Bratra Klause. Segantinerstr. 26

Aarau každou 3. neděli v měsíci v 10 hod. v síle pod kostelem sv. Petra a Pavla

Luzern každou 4. neděli v měsíci v 10 hod. v kapli kostela sv. Karla u Karlsbrücke

Každý čtvrtek SPOLEČENSTVÍ MODLITBY. V 19.45 mše svatá, po ní modlitba nižence v kostele sv. Jana Boska - Feldstr. 109, Zürich.

První pátek v měsíci mše sv. v kapli kostela Božského Srdce, v 19.30 Aemlikerstr. 49, Zürich

Nepřehlédněte - prosím

11. září - sobota - není bohoslužba ve Winterthuru, ale je bohoslužba v Bernu v 17.30h.

12. září - neděle je "Oasenfest" ve Winterthuru.

10.30 hod - společná bohoslužba s místní farností a jinými skupinami.

11.30 - společný oběd - hry pro děti

13.30 - bělí sponzoru ve prospěch sociálního institutu Vera Cruz v Brasílii

19.00 - mše sv. v Curychu

25. a 26. září oslavíme při bohoslužbě svátek patrona České země sv. Václava ve Winterthuru, Luzernu a Curychu podle zaběhnutých hodin.

Letu ke svatému Václavu se snažili vymazat z českých srdcí

Němci i komunisté. Ale on zůstává stále očliranecm

České země. Budeme prosit:

Svatý Václave, volá tě svůj lid

vrať své zemi požehnaní, vrať své zemi klid!

J. J. Sládek



HILAS MISIE

September
1999-5

Jahrgang XXVII

Nr.5

Katholische Mission für Tschechen,



01/241 50 25 i Fax

P Josef Šimčík, Brauerstr. 99, 8004 Zürich

Offset Holend AG - Hardturmstr. 82, 8005 Zürich

Abon. 7 - sFr. Jährlich: 7X

9. - 16. října 1999 - Podzimní tábor pro rodiny s malými dětmi v domě Velehrad

v údolí Casies, jižní Tyrolsko. Tábor je plně obsazen.

9. října a 16. října - sobota nejsou bohoslužby ve Winterthuru

10. října - neděle - není bohoslužba v Bernu a v Curychu

14. října - čtvrtek se nekoná společensví modlitby v Curychu

29. - 31. října - krátké exercicie v Quartenu, vede Otec Tomáček Vladimír - SJ

30. října - sobota - není bohoslužba ve Winterthuru.

20. listopadu - Kateřinská ve Winterthuru

Modli se srdcem

(Mášeňky o modlitbě od sv. Pramiška Salského)

Začni každou modlitbu tím, že se vžiješ do Boží přítomnosti.

Nemodli se ve spěchu, ale snaž se modlit od srdce.

Je dobré modlit se ústy. Chceš-li se modlit se v duchu, dej takové modlitbě přednost.

Doporučuji ti především modlitbu ducha a srdce. Buďeš-li se na Ježíše často dívat, budeš jím naplněn. Poznaš jeho způsob jednání a naučíš se formovat své jednání podle něho.

Ráno: Pronyšli si předem, jaké příležitosti sloužit Bohu tě dnes počkají.

Po modlitbě zůstaň chvíli v tichu. Přijdi zcela klidně od modlitby k práci a zůstaň v atmosféře modlitby tak dlouho, jak je to možné.

Obrazení se často k Bohu krátkými modlitbami srdce. Dají se včetně do jakékoli práce nebo činnosti, aniž jím to škodí.

Vystav v srdci nebo ústy modlitby, které ti v té chvíli diktuje láska. Ta ti pomůže najít správná slova.

Přivolej svého ducha tak často, jak je to během dne možné, do Boží přítomnosti.

Uvidíš, že jeho oči na tebe hledí.

Večer: Poděkuj Bohu, že tě tento den zachoval. Zkonněj své jednání během dne.

Domníváš-li se, žeš vykonat něco dobrého, poděkuj Bohu. Pokud jsi ale zhrěšil, pros za odpuštění